

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XIX. Qui es in Cœlis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XIX.

Qui es in Cælis.

Considera, quomodo Pater tam nobilis, qualem duabus præcedentibus meditationibus descripsi- mus, facile agnoscat esse non posse esse aliquis terrenus: nihilominus, ut magis appareat illius ab his omni- bus distinctio, postquam diximus *Pater noster*, illico subjungere debemus, *qui es in Cælis*. & quem in finem? forte ad captandam, ut fieri consuevit, ejus benevolentiam tam specioso exordio, tam splendido, quale hoc est? haud sa- tis quia artes ejusmodi superfluae sunt cum Patre loquentibus. facere id de- bebamus ad excitandam in nobis ipsis memoriam, nos loqui Patri alicui Cæ- lesti: & ideo à tali Patre nihil esse pe- tendum terrenum, saltè ut finè ultimū votis nostris, propositum: sed id so- lum, quod sit dignum peti à tanto Pa- tre. *Quæ sursum sunt, quærite, quæ sursum sunt, sapite, non quæ super terrâ.* Col. 3. v. 1. an non putas te injuriam sibi facturum, si is sensu esset præditus, petendo ab illo labrucas, juncos, ge- millas, ranas ignobiles, ita est, etiam ista debes ipsi in acceptis referre, ut quæ ali- quam utilitatem hominibus afferunt, quodsi tamen ad solem dirigenda præ- cesferent, ab illo flores peteres, fru- mentum, aurum, margaritas, pyropos, adamantes lectissimos, quia ista sunt potentis ejus propria dona. ita quan- tumvis bona cuncta etiam temporalia

à DEO manent, nihilominus si habere velis pro eo, qui est, petere non debes ea bona, quæ etiam equi & canes pe- terent, si ipsi loquerentur. Illa tantum petere oportet, quæ illi gloriosum est dare. quia cetera, si profuerint, da- buntur etiam non postulata. *Hæc om- nia adiciuntur vobis.* Matt. 6. v. 33. Quis igitur stylus est libelli supplicis, quem porrigis tanto Patri? an pro eo habes, qui est? pro Patre Cælesti: tu ne petas à tali Patre res nihili, quasi fores Idolo- rum cultor? à Patre tam sapiente res petas ineptas? à Patre tam sancto ini- quas: majorem illi facis injuriam, dum sic agis, quam faceres alicui Monarchæ ardentem postulans, ut dignaretur in sinu tuo accumulare lutum.

2. Considera, quomodo ad exci- tandam memoriam à Patre Cælesti non esse petenda nisi bona ejus maje- stati condigna, satis foret primo dicere *Pater noster*, & mox addere *Cælesti*, quia hic ejus est titulus usuratus: *Re- spicite volatilia Cæli &c. Pater vester Cælestis pascit illa.* Matt. 6. v. 26. Chri- stus tamen diei hic potius voluit *quies in cælis*, quam *Cælestis*, quare? ut magis assurgamus spiritu ab hac infima parte Mundi, in qua degimus, & quali eye- hamur celeri volatu ad illam altiorem, cellissimam scilicet Cæli Regiam, in qua imaginamur nobis quasi in sede propria habitare DEUM: *Ad te levavi*

Ecc ec 3

71

oculos meos, qui habitat in caelis. Pl. 132. v. 1. Nemo est, qui nesciat DEUM ubique habitare eodem modo. *Quo ibo à Spiritu tuo?* ipse est in campis, in montibus, in maribus, atque in ipsis abyssis. *si descendero in infernum, ades.* Pl. 138. v. 8. magis tamen propriè dicitur esse in caelis. *Qui habitat in caelis, iridebit eos.* Pl. 2. v. 4. quia, sicut etiam spiritus noster, quamvis insit cuiusvis parti corporis animatae, quantumvis infimae, dicitur tamen peculiari modo inesse cordi & capiti tanquam principio vitae rationalis, ita quantumvis DEUS semper existat in quavis infimae parte Universi, propriè tamen dicitur potius esse in Caelis, *habitat in caelis*, aethereo scilicet, & Empyreo, quia ibi exercet operationes suas praecipuas, in Aethereo tanquam Monarcha Naturae, in Empyreo tanquam Monarcha eorum, quae naturam transcendunt. *Habitaculum eius sursum.* Deut. 33. v. 27. nisi quòd spiritus noster contineatur corpore, in quo tanquam in domicilio suo versatur: DEUS autem non continetur; imò ineffabili quodam modo continet illa ipsa spatia vastissima, quibus illum comprehendi rudes imaginamur, & vastiore immensitate transcendit. *Elevata est magnificentia tua super caelos.* Pl. 8. v. 2. Hoc interim est, quod praeter omnibus aliis curandum, quoties te ad orandum componis, ut mentem viva fide de terra eleves, & quàm potes, altissimè subvehas, eò scilicet, ubi Patet tam nobilis tanquam Monarcha ordinis naturalis derivat influxus illos puriores, ma-

gisque propitios, qui in aethere depluunt: sed etiam eò, ubi tanquam Monarcha Ordinis naturam supergressi beatos facit tot Angelos, & Archangelos, tot Electorum classis, qui eum augustà coronà circumstant, illa enim est propria mansio, quantumvis tuus tam bonus pro te quocumque ratam habet, si eam volueris. Hinc etiam Christus, cùm oraret, oculos suos in caelum levabat: *Sublevatis oculis in caelum dixit: Pater veni hora: clarum filium tuum &c.* Jo. 17. v. 1. ut dicitur, multò magis, cùm nos miserè hominum accedimus, representantibus quasi ex alto auscultantem semper, ut à terra abstrahamus spiritum, ut illi loquimur, quamvis modò abesse inde corpus non possimus. Haec prima est causa, quare Dominus noluerit hic dici: *Pater noster Caelis, sed qui es in caelis.*; ad excitandam praesentia vivaciùs fidem ipso orationis initio, quàm credas DEUM esse in Caelis esse quasi Patrem amantem, in Regio suo throno nos exaudiri. *in caelo sedes ejus.* Pl. 10. v. 5.

3. Considera voluisse Christum dici potius *Pater, qui es in Caelis*, quam *Pater Caelis*, non tantum ad excitandam fidem vivam, ut nunc diximus, sed etiam spem oranti maxime necessariam. Perpicuum est, spem semper naturam suam tendere ad ardua, excelsa, eminentia; nam quae in promptu sunt, non speramus: *Quod videt quis, quod sperat Rom. 8. v. 24.* Habentur pro jam perceptis. Itaque in hac sacra Oratione Dominica jam jam magna petuntur.

in parte tuo Cœlesti, plurimum iu-
 vat eum tibi repræsentare in summo
 Cœlorum; sic enim statim intelligis,
 quod te vel solâ manu porrectâ secum
 levare possit ad sedes altissimas. *Mi-
 serere de summo, & accepit me, & assum-
 pti me.* Pl. 17. v. 17. neque dicas for-
 tasse, cum ille loco consistat ad eod sub-
 limi, facile fieri posse, ut ex ejus con-
 spectu penitus evanescas præsertim
 inter homines, & majores te, qui-
 busdam vivis, imò ob id ipsum spe-
 rare potes te ejus oculis non subducen-
 tum, quia loco consistit ad eod excelso.
In altis habitat, & humilia respicit. Pl.
 18. Quoniam sol locum obtinet
 tam arduum, nemo est in terra, qui
 distat, se perinde favorum ejus futu-
 rum participem. Sic ille sanè in mun-
 do unicus, nihil refert, fruuntur om-
 nes: tam fixis oculis ille sterculum
 respicit, quam innumeram multitu-
 dinem Palmarum, Cedrorum, Cy-
 pressorum, Platanorum, præ quibus
 ille non minùs evanescit, quam
 Pygmaeus in populo Gigantum. *Sol
 immensus per omnia respicit.* Eccl.
 1. 16. Ecce igitur misellus times
 in tanto immensâ creaturâ, fortè futu-
 rum, ut DEUS te non discernat?
 discernit multo magis, quam sol ipse
 solem illum tot inter plantas, imò
 quemadmodum sol, dum se ipsum tot
 plantis indulget, quarum integræ my-
 riades in terra germinant, interim
 non omittit etiam illi flori ita se im-
 perare, quasi in terra sit unicus, in
 quem splendores suos plenè effundat.
 Sic DEUS facit tibi, modò non po-

nas obstaculum, quod ipsum impe-
 diat. Et ideo quando illi dicis: *Qui
 es in Cœlis*, confide tantùm: non e-
 nim sine causâ vult, ut eum imagine-
 ris loco constitutum tam alto, & non
 uno templo vel sede conclusum, prout
 inter Judæos simplex turba eum ima-
 ginabatur aliquando, quæ proinde
 credebatur, quoties oraret, accurren-
 dum esse ad templum, ut ipsum in ta-
 bernaculo inveniret. Sursum eum
 habes in Cœlis: *In sole posuit taber-
 naculum suum.* Pl. 18. v. 6. in loco
 aperto, amplo, elevato, habes, in-
 quam, in parte, ubi te audiat, unde-
 cunque desideras, de plano, de monti-
 bus, piscinis, maribus, hortis, syl-
 vis, eod clamare latis est: *Clamabo ad
 DEUM Altissimum.* Pl. 56. v. 3.
 quippe cum ille non tantùm sit in sole
 positus, sed infinite solem ipsum tran-
 scendat, non est periculum, quin te
 habeat ubique & magis quam sol ipse
 præsentem. *De Cœlo respexit Domi-
 nus: vidit omnes filios hominum.* Pl.
 32. v. 11. nec istud satis, quia sicut ex
 eo, quod loco constitutus sit ad eod ex-
 celso, consequens est, ut liberè prospici-
 at, quidquid vult, uti nos è turri
 quadam altissimâ facimus, ita etiam
 consequitur, ut possit, quare? quia
 nullius potestati subest. Pater tuus
 est in Cœlis, sine dubio tanquam eo-
 rum moderator. Quid igitur formi-
 des fatales siderum Aspectus more
 Ethnicorum, qui ideo inutilem pu-
 tabant omnem orationem? profus
 aliter res habet: *A signis Cœli nolite
 metuere, quæ timent Gentes.* Jer. 10.

v. 2. Magnus ille Pater tuus, in loco consistit, unde omnes infra se despiciat, continetque causas, quas secundas vocamus, omnes Intelligentias, omnes sphaeras, omnes stellas, inferiores omnes potentias, & ideo quantum istarum ejus Decretis poterit obfistere, si ille te velit incolument? nulla sane. *In ditione tua cuncta sunt posita, & non est, qui possit tua resistere voluntati, si decreveris salvare Israel.* dicebat DEO in arumnis suis Mardocheus. Esther. 13. v. 9. atque hoc ipsum est, quod tu quoque sed compendio dicis, cum illi dicis. *Pater noster, qui es in Caelis.*

4. Considera, quomodo modus iste loquendi simul cum fide & spe pariter excitare in te possit Charitatem, quia fieri nequit, quin aliqua cum reflexione locum memorans, in quo residet Magnus Pater tuus, summè gaudeas de felicitate ipsius tam justa. Nullus Regum in illa Civitate esse dicitur, in qua versatur incognitus: in illa sola esse dicitur, in qua cognoscitur, amatur, aestimatur, coliturque obsequijs populi, qualis inter omnes praecipue est ejus Metropolis. Pater tuus totius Universi Rex est, ut nemo dubitat: imò ubique revera est tam in terra, quam in Caelo. at in terra dici potest esse quasi incognitus, adeo parum hic accipit obsequij supremae suae Majestati debiti, unde dicitur quodammodo potest ibi non esse, ubi est? in Caelis sursum, ubi revera pro eo habetur, qui est. *Omnes cognoverunt eum à minimo usque ad maxi-*

imum. Jer. 31. v. 34. & sic dicitur illi: *Qui es in Caelis, quis sentias in vocis es? sensus est: a cognitur, a amum, es collaudatus, es congratulatus, exaltatus.* quod cum dicis, quantum re gaudendum tibi est? In etiam grande spatium dimetiatis, considerata, in qua degis quasi filius exaltatus, Coelum usque porrigitur, optantibus Columbae, quibus eo pertingas ibi veniendum Patrem tuum amantissimum: sed non habebis, & idcirco iam affligeris anxie suspirans: *quod mihi tribuat, ut cognoscam alium, ego, & inveniam illum, & veniam, que ad solium ejus?* Job. 13. v. 2. nihil refert. hic quoque erit officium Charitatis, & ideo tunc aptior movendum Dominum, ut orationem tuam exaudiat. filiolus ille, cui sedens Regem Patrem suum deus confidentem throno, cupere non per tot gradus emitti in sinum & complexum Patris, sed vires non habere, quid igitur? cum aliud non poterit, plorare incipit, & ita dolentem solatur, quia plorando ipsam suam obligat, ut descendens de throno blandiatur. Idem tibi accidit, cum lachrymis, quas fundes videtur in eodem loco consistentem adeo commove te verò adeo profundo, efficit, ut subito descendat ex amore, & te ad se evocet quasi filium jam tantum in eundem thronum, in quo ipse considerat, considerat Regni.